



# “High Five”

Mariska Plomp

Interview door: Marijke van Maanen-Keetman

## Vraag 1

### Naam, straat en gezinssamenstelling?

Ik ben Mariska Plomp en woon samen met Nicolo aan de Noordermeerweg. Wij hebben 3 kinderen Luc, Marlies en Stan. Luc en Marieke wonen samen in Rutten en zo ook Marlies en Rutger. Stan woont sinds kort in Amsterdam, maar komt gelukkig nog geregeld thuis.

## Vraag 2

### Werk/Vrijwilligerswerk/Hobby's?

Ik werk in Lelystad, waar ik bij verschillende jeugdorganisaties heb gewerkt. Op dit moment werk ik op het secretariaat van Jeugd Lelystad (toegang tot specialistische jeugdhulp in de gemeente Lelystad). Sinds ik in Rutten woon ben ik betrokken (geweest) bij vrijwilligerswerk, o.a. vakantieactiviteiten, schoolbestuur, feest- RKO commissies en nog veel meer. Nu ben ik nog barvrijwilliger, kerk schoonmaken en doe ik de ledenadministratie van DB. Ik vind vrijwilligerswerk heel belangrijk, wil je een dorp levendig houden dan moet je er ook wat voor doen. Een bijkomend voordeel: het brengt je veel sociale contacten en je leert er veel van. Ik raad het iedereen aan!

Mijn hobby's: klussen, sportief bezig zijn, toneel, borrelen, motorrijden en winkelen.

## Vraag 3

### Hoe ben ik in Rutten terecht gekomen?

Heel lang geleden leerde ik Nicolo kennen met Carnaval in Rutten. Toen was dit ook al een prachtig feest. Na enige tijd samen zijn kregen wij de gelegenheid om in het huis aan de Venelaan in Rutten te wonen (huis was van Nicolo's ouders). In 1998 zijn wij naar de boerderij verhuisd en mijn schoonouders naar de Venelaan.

## Vraag 4

### Mijn karakter beschreven in 3 woorden?

1. Spontaan
2. Sociaal
3. Sportief

## Vraag 5

### De grootste blunder die ik in mijn leven gemaakt heb, is...

De Visserburen in Lemmer was afgesloten i.v.m. nieuwe bestrating waar ook een bult zand lag midden op de weg, die niet hoog leek. Dus ik dacht: ik kan er wel even overheen rijden. Bleef ik toch met mijn auto op die bult hangen, ik kon geen kant meer op en zag de stratenmakers en alle andere mensen mijn kant op kijken met zo'n blik van: “wat is dit voor rare actie?”. Met het schaamrood op mijn wangen heb ik de stratenmakers gevraagd of ze mij wilden helpen. Uiteindelijk is het gelukt! Toen ik wegreed zaten de mensen mij nog hoofdschuddend na te kijken.



Bedankt voor het interview

---